

LISTY

skřítko Lískáčka pro rodiny s dětmi

List 38/2018 - březen

Líska

Lískáčkov
březnové
téma:

Jarní probouzení

Co nás čeká:

- **Jarní hledání breberek** (pro děti od 3 let, ve spolupráci s rodiči, aktivita venku, délka dle potřeby)
- **Život pod kůrou** (pro děti od 5 let, ve spolupráci s rodiči, aktivita venku, délka dle potřeby)
- **Jarní přání** (pro děti od 4 let, ve spolupráci s rodiči, aktivita uvnitř, cca 45 minut)

Příběh
s Lískáčkem:

Odpoledne v lese

Bylo krásné odpoledne. Sluníčko svítilo a hřálo. Děti už se těšily, až vyrazí s Lískáčkem do lesa. V lese to měly opravdu rády. Bylo tu stále co objevovat. Navíc po dlouhé zimě přišlo konečně jaro, tak se chtěly podívat, co se v lese změnilo.

Po příchodu do lesa zjistily, že to v lese zvláště voní. Trochu listím, trochu vodou a trochu hlínou. „Proč to tady tak voní,“ přemýšlel Tomáš nahlas. „To asi udělalo sluníčko,“ odpověděl mu Lískáček. „Sluníčko? Jak by mohlo navonět les?“ překvapeně se zeptala Jitka. „Na tom není nic zvláštního. Podívejte se, jak sluníčko svítí na zem. Co vidíte?“ vyzval děti Lískáček. Děti se pořádně podívaly. Viděly, jak sluníčko svítí do listů a na tmavou zem. Chvíli si ničeho nevšimly. Najednou se ozval Tomáš. „Podívejte se! Co to je. Ze země se kouří, jako by se vařila,“ ukazoval Tomáš na místo, kde bylo vidět, jako by ze země stoupala pára. Byla tak jemná, že skoro nebyla vidět. Ale byla tam. „To dělá sluníčko. Svítí na studenou mokrou zem a ohřívá ji. Proto se z ní kouří,“ vysvětlil dětem Lískáček. „A proto to tady tak voní. Je to jako když babička vaří oběd. Když se kouří z hrnců, tak to také voní po celém domě,“ s úsměvem dodala Jitka. „Přesně tak. Máš pravdu,“ pochválil jí Lískáček.

Ještě chvíli se dívali na stoupající páru, ale brzy se jim ztratila. Vypravili se dále do lesa. Došli až na palouček. „Co budeme dneska dělat?“ zeptal se Lískáček. Sedl si na pařez a vyhříval se na sluníčku. „Já bych chtěla stavět domečky pro skřítky. Po zimě v lese žádný nezůstal, a co kdyby se sem chtěl nějaký skřítek nastěhovat,“ navrhla Jitka. Všem se nápad líbil. Šli na okraj paseky, kde stál vysoký dub. „Tady to bude mít skřítek moc pěkné. Mohli bychom ten domeček postavit tady,“ řekl Tomáš a už začal obcházet strom, aby se podíval, zda někde neleží kůra, ze které by mohli udělat střechu.

„Jé, podívejte. Tady nám ještě zůstal jeden domeček, co jsme stavěli na podzim,“ zavolal Tomáš na ostatní. Všichni se šli podívat. A opravdu, u kmene se krčil malý domeček. Měl trochu pobořenou střechu, ale jinak vypadal, že je v pořádku. „Pojďme ho opravit a vylepšit. Zaslouží si to, když takhle přečkal celou zimu,“ navrhl Jitka. „To bychom mohli. Tak vy běžte nasbírat nějaké klaciky na plot a já zpravím střechu,“ řekl Tomáš. A hned šel střechu zpravovat. Jakmile zvedl kousek kůry, z domečku vyletěl žlutý motýlek. „Jejda,“ vykřikl Tomáš. „Co se děje? Proč křičíš?“ ptala se Jitka, která přiběhla, aby se podívala, co se stalo. „To jsem se lekl. Z domečku vyletěl nějaký motýl. Podívej, támhle letí,“ odpověděl jí Tomáš. „To je žluťásek. Asi se v domečku schovával před zimou,“ řekl dětem Lískáček. „Toho se ale nemusíte bát. Ten se vás bojí víc než vy jeho,“ smál se a díval se na Tomáše. „Ten je ale krásný. Co bude ale teď dělat. Ještě je zima, aby lítali motýli,“ začala se o žluťáka bát Jitka. Bylo jí motýlka líto, že ho vyhnaly z domečku, kde bydlel. „Neboj se. On si poradí. Nejprve si najde nějaký květ a nají se. Pak si najde nové místo, kam se schová na noc. V noci je ještě pořád zima, ale sluníčko ho zase zahřeje,“ utěšoval Jitku Lískáček. Žluťásek zatím dál poletoval po paloučku a pak jim zmizel mezi stromy. „Třeba se vrátí zase do našeho domečku,“ řekl Tomáš a smál se na Jitku, která ještě pořád hleděla za žluťáskem. „Máš pravdu. Tak to mu ten domeček musíme pořádně vylepšit,“ souhlasila Jitka.

Postupně zjistily, že žluťásek nebyl jediný, kdo bydlí v jejich domečku. Nejprve našly pod dalším kouskem střechy pár stíněk. Pak pod listím našly schovanou stonožku. Po chvíli odkudsi vyletěla zlatoočka a dokonce objevili i pár mravenců. „Tady žije zvířátek,“ podívoval se Tomáš. „Domeček je na suchém místě a na sluníčku. Je v něm proto teplo. Nedivím se, že se jim tak líbí. Mě se taky líbí,“ řekl Lískáček a vesele si opravený domeček prohlížel.

Lískáčkova
procházka:

Jarní hledání breberek

Věk: od 3 let ve spolupráci s rodiči

Místo: venku

Pomůcky: lupa

Motivace: Jaro už je tady a venku začíná být pěkně živo. Teplé sluneční paprsky už probouzí různé breberky, které se schovaly před zimou do různých škvír a štěrbin. Zkusme je najít.

Postup:

Vypravte se do lesa, zkuste s dětmi najít skryše různých breberek a hmyzáčků, ve kterých přečkávali zimu. Můžete je najít pod listy, pod silnými větvemi, pod spadlou kůrou nebo v hlubokých prasklinách kůry stromů. Nalezená zvířátka si prohlédněte lupou, ale moc je neplašte. Jsou ještě podchlazení, a tak se nebudou moc hýbat. Po prohlédnutí je zase opatrně zakryjte, aby se jim nic nestalo. Myslete na to, že je ještě stále zima. Procházku si můžete obohatit stavěním domečků pro skřítky. Když pak budete ke svým domečkům chodit pravidelně, můžete zjistit, že se vám v něm někdo zabydlel.

Lískáčkův
námet:

Život pod kůrou

Věk: od 5 let ve spolupráci s rodiči

Místo: venku

Pomůcky: různé velké kousky kůry různých barev, papír, tužka, lupa

Motivace: Různé drobné živočichy naleznete hlavně na zemi pod větvemi nebo kůrou. Ale ne pod každým kouskem se někdo skrývá. Víte proč?

Postup:

1. Nejprve si v lese posbírejte různé kusy kůry. Měly by mít různou barvu.
2. Vybere si místo, kam nikdo moc nechodí. Nakreslete si jednoduchý plánec místa.
3. Kousky kůry rozložte na zem tak, aby některé ležely na sluníčku, jiné byly ve stínu. Některé u kmenu stromů, jiné na volném prostoru. Místa, kam jste kůru položili, si vyznačte v plánu.
4. Na místo chodte pravidelně a dívejte se, pod kterými kousky kůry se někdo zabydlí.
5. Zkuste přijít na to, proč pod některými kousky nikdo nežije a jinde ano.

Pozn.: Nejvíce „breberek“ na jaře naleznete nejčastěji pod tmavými kusy kůry, které jsou na sluníčku na suchém místě. Díky sluníčku je zde teplota o něco vyšší, a tak se zde život rychleji po zimě probouzí. Navíc se sem stahují i ostatní z okolí.

Lískáčkově
tvoření:

Jarní přání

Věk: od 4 let ve spolupráci s rodiči

Místo: uvnitř

Pomůcky: lepidlo, tempery, kelímky na barvy nebo paleta, černý fix, bílý a zelený kreslicí karton.

Motivace: Co takhle někomu připravit nějaké pěkné jarní přání pro radost? Není to nic složitého a určitě potěší.

Postup:

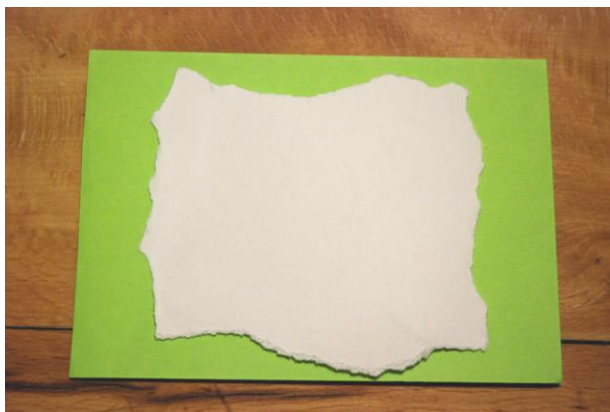
1. Připravíme si lepidlo, tempery, kelímky na barvy nebo paletu, černý fix, bílý a zelený kreslicí karton.

2. Zelený karton přeložíme na polovinu.

3. Z bílého kartonu rukou vytrháme tvar, který potom přilepíme na přední stranu budoucího přání.

4. Rozmyslíme si, jaká zvířátka budeme chtít na přání vytvářet. Níže jsou náměty.

5. Prsty na bílou plochu přání nanese temperové barvy. Poté necháme pořádně usušit.

6. Fixou zvířátka domalujeme.

7. Hotové přání můžeme někomu věnovat pro radost.

Lískáčkovo
opakování:

Zkuste si odpovědět

- ✎ Kde můžeme na jaře v lese najít nějaká zvířátka?
- ✎ Proč se „breberky“ schovávají pod spadlou kůru.
- ✎ Koho můžeme najít pod kůrou?
- ✎ Z čeho se dá v lese postavit domeček pro skřítky?
- ✎ Proč voní na jaře les?
- ✎ Kdo může bydlet v domečku pro skřítky?
- ✎ Kdo probouzí jaro svými paprsky?

Sestavila: Lenka Pavelčíková
odborná spolupráce: Iva Koutná